

„MOJE ŠKOLKA“ OPĚT NA HORÁCH

Tak. A jsme zpátky z hor. Po pěti dnech. Těžko popsat naše pocity, kdy osm dospěláků nahrazuje maminku či tátu 23 dětem, a to ve dne i v noci.

Poslední únorový den jsme vyrazili, po roce, zpět do Beskyd, do hotelu Cherry, do skiareálu Sachovka (tam jsme se každý den vozili skibusem), abychom si užili sněhu, sluníčka, ale především zimních sportů. Spousta dětí již lyžovat

umělo, ty si to svištěly z veliké sjezdovky s Kájinkou a hezky si to teda užívaly, to mi věřte 😊.

Úkolem nás, pedagogů, bylo "udělat" z těch ostatních lyžaře také. A tak si Katka, Iveta a Pepík brali postupně do parády jednoho za druhým a společně bojovali s těmi "prkýnky", které klouzaly většinou tam, kam nikdo nechtěl, křížily se, rozjížděly nožky nebo se odepínaly, když zadeček přistál na třpytivém sněhu. Ti, kteří lyže pokořili dřívě, zvládli jednoduchý slalom a hlavně ve správnou dobu zastavit, už malý kopec i lano opustili a přešli na opravdický lyžařský svah s opravdickým vlekem - pomou. Tam začali pilně, s radostí a dobrovolně procvičovat své lyžařské umění s Janičkou a Markétkou.

Skupinka dětí si to "užívala" na bobech. Ale ani toto, byť se to tak může jevit, není snadné. Vyšlapat kopec, to umí každý, ale sjet dolů tak, aby někdo neskončil v potůčku pod kopcem, to chtělo také trénink. A to měla na starosti Peťka s Ivou. Naučily děti krásně zabrzdit, řídit boby aby opravdu jely tam, kam řidič chtěl. No a s tím, komu se to tak úplně nedařilo, si vytvořily "dvojbob".

Celý pětidenní pobyt však nebyl jen o lyžování (na Sachovce jsme trávili tři - čtyři hodiny denně). Bylo potřeba nechat děti vydechnout, zabavit je tak, aby nepřišly slzičky. Každý den byl pečlivě rozpracován a s dětmi se zpívalo, tancovalo (jen se jich zeptejte, co je to ČOKOLÁDA), Katka procvičovala líné jazýčky, povídalo se o sportování (celý projekt byl zaměřen na olympijské zimní sporty), chodili jsme na vycházky anebo si vyráběli masky na karnevalovou diskotéku. I lesního muže děti potkaly a věřte nebo ne, měl pro každého památku na hory - krásného plyšáčka a míč a znal i jména!!!

Večer už jsme se všichni těšili do postýlek (osprchovalo se tělíčko, vyčistily zoubky), přečetla se pohádka, pošpítalo s kamarádem a najednou se začala klížit očka a "dobrou noc a hezké sny".

Předposlední den jsme dětem takovou malou Olympiádu na svahu připravili. Disciplíny: pohádkový slalom a jízda na bobech v kuželové dráze. Děti - závodníci i publikum byli úžasní. KAŽDÝ SI SÁHL AŽ NA DNO SVÝCH SIL 😊 a nakonec všichni nějakou tu medaili vyhráli.

No a v pátek ráno jsme si ještě povzpomínali při vycházce na Solisko na všechny ty hezké chvílky, sbalili ranečky a po výboném rozlučkovém obědě nasedli do autobusu a pelášili za mámou a tátou.

To vám bylo ale šťastné shledání plné pusinek a tulení.

Tak ahoj nebo vlastně SKOL! příští rok. Jo a ještě něco. Adresu do nebíčka, kde se objednává v březnu hřející sluníčko a bílý, třpytivý sníh, to vám neprozradíme, to bude naše tajemství. 😊

A o čem si povídaly děti doma s maminkami? Jen si to přečtete:

Ž: "Maminko, s Tomáškem už nechodím, říkal mi, že už mě nemiluje."

M: "A proč, Žanetko?"

Ž: "Dala jsem mu na zadek."

M: "A proč jsi mu, proboha, dala na zadek?"

Ž: "Protože Tomášek na lyžáku chodil pořád za Eliškou."

M: "No a co ti na to řekl, když jsi mu dala na zadek?"

Ž: "Řekl, už mi to nikdy nedělej, Žaneto, nemám tě rád, už tě nemiluju!!!"

M: "A co jsi mu řekla ty?"

Ž: "No, že už mám stejně ráda jenom Františka... 😊 . "

